

keborg ud over opdelingerne i København, på Frederiksberg, i Odense og Aalborg.

Hvad angår spørgsmålet, om man vil kunne genindføre den d'Hondtske metode ved fordeling af kredsmandaterne, så ville den efter SF's opfattelse være en mere gennemskuelig metode end den modificerede Sainte-Laguës metode, der anvendes i dag, og da den ekspertudtalelse, der nu er vedlagt sagen, og som er udarbejdet af professor Jørgen Elklit, ikke sætter spørgsmålstegn ved metodens anvendelse, er vi umiddelbart positivt indstillet over for at vurdere under udvalgsarbejdet, om det er en ændring, vi skal kigge nærmere på.

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

De foregående ordførere har meget grundigt gennemgået principperne i forslaget, og hvad indholdet er, så det føler jeg ikke trang til at gentage, men jeg vil bare sige, at vi jo også har haft en repræsentant fra Enhedslisten siddende i arbejdsgruppen.

Vi synes grundlæggende, at det har været nogle fornuftige principper, man har lagt til grund. Vi synes også, at det er vigtigt, at vi nu i høringsfasen lytter til de forskellige indvendinger, der kommer, og ser på, om der er behov for nogle justeringer rundt om, som vi så kan tage op ved andenbehandlingen.

Ellers synes vi som udgangspunkt, at det ser fornuftigt ud. Og så må vi se, om professor Jørgen Elklits undersøgelse, som vi først lige har fået, giver anledning til yderligere overvejelser.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har jo fremsat lovforslaget her og skal derfor i sagens natur kvittere for den positive modtagelse, om end jeg jo også må sige, at det gør jeg så uden hverken smil eller tårer eller andet, men helt neutralt. For at være minister er jo at være tjener, og hvis det gælder i almindelighed, så gælder det i særdeleshed her, fordi min regerings rolle jo har været lovsnedkernes rolle, nemlig at oversætte den vilje, der har været ud-

trykt i det udvalg, der har været nedsat, til lovgivning.

Jeg er glad for, at flere af ordførerne positivt har fremhævet, at der er fuld overensstemmelse mellem det, der er aftalt i den parlamentariske arbejdsgruppe, og lovforslaget her.

Jeg er også glad for at kunne notere mig den store ros til embedsværket i Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Den vil jeg selvfølgelig bringe med tilbage til ministeriet.

Kl. 16.20

Og så vil jeg i øvrigt afstå fra yderligere bemærkninger, da regeringens rolle her jo alene har været at sørge for procesmæssigt at bringe det kompromis, der er indgået i den parlamentariske arbejdsgruppe, videre til den lovgivningsmæssige proces. At det har været en anderledes proces, understreges jo også af, at jeg kan stå her i dag, uden at høringsfristen er udløbet, og uden at der er oversendt høringsnotater, og ikke modtage en eneste kritisk bemærkning i så henseende.

Der er selvfølgelig nogle spørgsmål i den videre proces, som der nødvendigvis må fokuseres på. Jeg kan vel få øje på i hvert fald tre.

Det ene relaterer sig jo til det spørgsmål, der har været bragt op om den præcise afgrænsning af opstillingskredsene, og jeg noterer med tilfredshed, at alle partier sådan set har tilkendegivet, at man vil være lydør over for de synspunkter, der bringes frem.

Det andet er jo netop spørgsmålet om en eventuel gennemførelse af d'Hondts metode som metode til fordeling af de 135 kredsmandater. Der ligger et notat nu fra professor Jørgen Elklit, som jo er meget klar i sin anbefaling om at revurdere arbejdsgruppens forslag, og det går jeg ud fra også gøres til genstand for en vurdering i det videre lovgivningsmæssige arbejde, herunder i den høring, der skal finde sted.

Så har regeringen selvfølgelig noteret sig den diskussion, der har været i arbejdsgruppen om antallet af storkredse, men har, sådan som processen har været tilrettelagt, selvfølgelig loyalt oversat kompromiset til lovtekst, om end jeg ikke skal lægge skjul på, at også jeg i nogen udstrækning deler den bekymring, der har været fremført i debatten om, at en voldsom reduktion i antallet af storkredse, her fra 17 til 10, nok risikerer at tendere til, at vi fremmer en politikertype og en folkestyreform, som måske vil besværliggøre, at kandidater kan vokse frem nedefra og være stærkt lokalt forankrede.